

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl asistentem soudce Mgr. Martinem Mišřanem v právní věci žalobce: **Miroslav K.**, nar. xxx, bytem xxx, zast. Mgr. Ivanou Sládkovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 10, Praha 2, proti žalovanému: **Jan K.**, nar. xxx, bytem xxx, zast. Mgr. Martinem Krtilem, advokátem se sídlem Za Poříčskou Bránou 334/4, Praha 8, o zaplacení částky 300.000,- Kč s příslušenstvím a odměnou,

t a k t o:

- I.** Směnečný platební rozkaz č.j. 56 Cm 265/2015-40 ze dne 22.2.2016 se **zrušuje** a řízení se **zastavuje**.
- II.** Žalobci se **vrací** poměrná část zaplaceného soudního poplatku ve výši **12.040,- Kč** po právní moci tohoto rozhodnutí z účtu Městského soudu v Praze.
- III.** Žalovaný je **povinen** do tří dnů od právní moci tohoto usnesení zaplatit žalobci k rukám jeho právní zástupkyně náhradu nákladů řízení ve výši **56.770,30 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

Směnečným platebním rozkazem, č.j. 56 Cm 265/2015-40, ze dne 22.2.2016 bylo vyhověno návrhu žalobce, kterým se proti žalovanému domáhal zaplacení směnečné pohledávky ve výši 300.000,- Kč s příslušenstvím a odměnou ze směnky vlastní.

V zákonem stanovené lhůtě podal žalovaný proti výše uvedenému směnečnému platebnímu rozkazu námitky. V průběhu námitkového řízení došlo mezi účastníky k mimosoudnímu vyřešení sporu.

Podáním ze dne 16.8.2016 vzal proto žalobce žalobu v celém rozsahu zpět z důvodu, že žalovaný mimosoudně uhradil vše, čeho se žalobce svým návrhem v řízení domáhal. Žalobce požadoval, aby soud řízení zastavil a žalobci byla přiznána náhrada nákladů řízení.

Ke zpětvzetí žaloby a otázce náhrady nákladů řízení se vyjádřil i žalovaný, který s vyčíslením nákladů řízení nesouhlasil. Žalovaný uvedl, že nikdy neobdržel před podáním návrhu na zahájení řízení výzvu k plnění v zákonné lhůtě ve smyslu ust. § 142a odst. 1 o.s.ř. a z tohoto důvodu, pak žalobce jednoznačně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť zde nejsou ani důvody hodné zvláštního zřetele, kdy soud může tyto náklady přiznat pouze ve výjimečných případech, a to ve smyslu ust. § 142a odst. 2 o.s.ř.

Dle ust. § 96 odst. 1 žalobce (navrhovatel) může vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela.

Dle ust. § 96 odst. 2 je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví. Je-li návrh na zahájení řízení vzat zpět až po té, co již soud o věci rozhodl, avšak rozhodnutí není dosud v právní moci, soud rozhodne v rozsahu zpětvzetí návrhu též o zrušení rozhodnutí.

Soud proto postupoval dle ustanovení § 96 odst. 1 a 2 o. s. ř. a řízení zastavil a současně rozhodl o zrušení směnečného platebního rozkazu, čj. 56 Cm 265/2015-40, ze dne 22.2.2016, neboť ke zpětvzetí žaloby došlo po té, co již soud o věci rozhodl směnečným platebním rozkazem, avšak ještě předtím, než tento vůči žalovanému nabyl právní moci (výrok I. usnesení).

Dle ust. § 10 odst. 3, věta první, zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20%, nejméně však o 1.000,- Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.

Žalobce zaplatil soudní poplatek za žalobu ve výši 15.050,- Kč. Na základě výše uvedeného soud vrátil žalobci poměrnou část soudního poplatku sníženou o 20% (15.050 – 3.010), tj. částku ve výši 12.040,- Kč (výrok II. usnesení).

Dle ust. § 146 odst. 2 o. s. ř. jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný.

Žalobce podal svůj návrh oprávněně, když v průběhu řízení žalovaný celou dlužnou částku uhradil a proto následně žalobce vzal žalobu zpět v celém rozsahu. O náhradě nákladů řízení proto soud rozhodl podle ust. § 146 odst. 2 o.s.ř. Ty představují: (i) odměna advokáta za zastupování žalobce v řízení před soudem prvního stupně za 4,5 úkonu právní služby po 9.540,- Kč (převzetí věci, jednoduchá výzva k plnění, sepis žaloby, vyjádření k námitkám, zpětvzetí žaloby) ve výši 42.930,- Kč podle ust. § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., (ii) hotové výdaje advokáta žalobce za 5 úkonů právní služby po 300,- Kč, tj. ve výši 1.500,- Kč podle ust. § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., (iii) DPH 21 % ve výši 9.330,30 Kč a (iv) poměrná část soudního poplatku, která žalobci nebyla soudem vrácena ve výši 3.010,- Kč. Celkem tedy 56.770,30 Kč (výrok III. usnesení).

Pro úplnost k námitce žalovaného, že žalobce neprokázal, že by žalovanému doručil předžalobní výzvu, je třeba zdůraznit, že ust. § 142a o.s.ř. výslovně hovoří o zaslání a nikoli (průkazu) doručení. Nicméně, i kdyby žalobce nezaslal předžalobní výzvu žalovanému, nemělo by to na výše uvedené rozhodnutí o přiznání náhrady nákladů řízení žalobci žádný vliv. Jak totiž vyložil Nejvyšší soud ve svých rozhodnutích sp. zn. 29 Cdo 4388/2013 ze dne 19.2.2015 a sp. zn. 29 Cdo 2556/2014 ze dne 29.4.2015: „Důvodem, pro který byl občanský soudní řád „doplněn“ o ustanovení § 142a o.s.ř., bylo jak je zřejmé z účelu tímto ustanovením sledovaným, zabránit praktikám věřitelů, kteří (primárně) neměli zájem na dobrovolném (mimosoudním) zaplacení svých pohledávek, nýbrž práva na „zvýšení“ těchto pohledávek o náklady soudního řízení (zpravidla o odměnu za zastupování advokátem dle § 137 odst. 2 o. s.ř.), které často výrazně převyšovaly samotnou pohledávku. Takto vymezený účel ustanovení § 142a o. s. ř. (jakož i v rozhodnutí popsané zásady, na nichž je vybudováno občanské soudní řízení) je nezbytné mít na zřeteli v případech, kdy žalobce požadavku ustanovení § 142a o. s.ř. nedostojí a nezašle žalovanému výzvu k plnění ve lhůtě nejméně sedmi dnů před podáním

žaloby na adresu pro doručování, případně na poslední známou adresu. Má-li totiž být naplněn účel občanského soudního řízení, je nezbytné při respektování zásady rovnosti účastníků před soudem (viz čl. 96 odst. 1 Ústavy České republiky), posuzovat otázku případného (ne)přiznání práva na náhradu nákladů řízení s akcentem na hledisko vyvážené ochrany základních práv dotčených osob (žalobce a žalovaného). V tomto směru nelze izolovaně posuzovat (jen) to, zda žalobce způsobem určeným ustanovením § 142a o.s.ř. vyzval žalovaného k plnění, nýbrž je nezbytné přihlídnout i k dalším okolnostem konkrétní věci, zejména pak k povaze (a výši) uplatněné pohledávky (za účelem uvážení, zda vskutku při naplnění obecné míry obezřetnosti lze uvažovat o „opomenutí“ dlužníka), k postoji dlužníka k (následně) uplatněné pohledávce, jakož i k reakci dlužníka na zahájení soudního řízení a doručení žaloby. Jelikož (i) pro rozhodování o náhradě nákladů řízení je rozhodující stav v době vyhlášení (vydání) rozhodnutí soudu, nebude absence výzvy podle ustanovení § 142a o. s. ř. zásadně důvodem pro nepřiznání náhrady nákladů řízení v případech, kdy žalovaný (dlužník) ani po doručení žaloby dluh nezaplatí, popřípadě jinak nepřivedí jeho zánik (např. započtením). Není-li totiž dlužník ochoten (nebo schopen) existující dluh ve lhůtě odpovídající ustanovení § 142a o.s.ř. zaplatit [respektive jinak „zajistit“, aby věřitel dosáhl účelu, pro který podal žalobu o zaplacení – srov. např. ustanovení § 71a zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád)], není dán sebemenší důvod sankcionovat „pochybení“ věřitele, jde-li o absenci předžalobní výzvy k plnění. Shora uvedené se přitom uplatní i v případech, kdy soud o žalobě, kterou věřitel uplatnil právo na zaplacení peněžité částky, rozhodne platebním rozkazem (§ 172 o. s.ř.) nebo směnečným platebním rozkazem (§ 175 o. s.ř.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí *l z e* podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

V Praze dne 30. srpna 2016

Mgr. Martin Mišl'an, v.r.
asistent soudce

Za správnost: Hradecká